

Till oss som vinner OS ibland

av Katarina Petersmo

Där är poängen att vara här och nu, att känna fötterna mot marken och acceptera det som händer. Dagdrömmar är motsatsen till närvaro.

KATARINA MEDVERKAR I FAKTUM NOVELL VOL 2, HAR TIDIGARE SKRIVIT DIKTER OCH ROMAN FÖR UNGA VUXNA. UTKOM I OKTOBER 2021 MED NOVELLSAMLINGEN »DÄR FLODEN DANSAR«.

DET HÄR ÄR inget vi pratar öppet om. Bara en gång i mitt liv har jag hört någon erkänna det för andra. Jag var femton år. Han var lärare. Som ung hade han spelat pingis, han var riktigt bra men hade slutat. Men inte i sina dagdrömmar. Han berättade för mig och mina vänner hur han legat på stranden intill sin fru. Blundat mot solen. I hans huvud spelade han en viktig match, mot en kinesisk världsmästare. Det var så intensivt att han fäktade och slog med armarna i luften. Han fick in den perfekta smashen. Hon blev chockad. Den där bilden av honom gör mig fortfarande lycklig. I den åldern var jag orolig över att bli vuxen. Att bara jobba och göra tråkiga saker. Bli en av alla andra. Kanske var det då jag insåg att jag alltid kommer att vara samma person, även om jag blir äldre.

I somras var det OS. Fastän jag aldrig sysslat med friidrott hamnade jag ändå i märkliga drömmar. Jag vann nog varenda gren. Kände pulsen när jag svingade mig över häckarna. Snabbare än någon annan. De blågula färgerna glänste över solbrännan. En vinter var jag skicklig på bob. Vilket teamwork! Jag som knappt visste att det var en sport. Herregud, jag är 43 år. Och blir väldigt lätt åksjuk. Kan inte ens läsa ett sms när jag åker bil. Men visst drömmer du också ibland? Det är du som är i Blå hallen och tar emot pris för din forskning, i vackra festkläder ställer du dig vid talarstolen och din röst är stadig, du är skämtsam och härlig. Så intelligent men ändå ödmjuk.

Det handlar inte om avundsjuka. Du känner

med den som vinner. Ända ner i dina celler. Det är som om ni delar på vinsten. Den har svällt upp och blivit dubbelt så stor. Du blir röd och blank i ögonen. Men känner dig fånig så du låtsas gäspa eller vänder bort huvudet innan glädjetårarna rinner.

Ibland undrar jag om min trippel-salto i konstakning eller mina 2,05 i höjd försöker säga mig något? Här kan finnas ledtrådar. Som att jag behöver luft. Fly bort från datorn och träffa en vän för en spontan promenad in i skogen. Låta kroppen ta ut sig ordentligt. Den är gjord för att röra sig, vill springa och inte sitta med nacken böjd knackande på tangenter. Jag vill känna att jag lever! Som Helen Sjöholm sjunger. Och jag också ibland, om jag ska vara ärlig, när jag har huvudrollen i den där filmen.

ÄR DRÖMMARNA SKADLIGA? Jag har hört att man ska visualisera sina mål för att de ska bli verkliga. Men i så fall är min kropp helt förvirrad. Vad vill hon egentligen? Att fantisera om saker, det går helt emot alla tankar om mindfulness. Där är poängen att vara här och nu, att känna fötterna mot marken och acceptera det som händer. Dagdrömmar är motsatsen till närvaro.

Forskningen visar i alla fall att vi som dagdrömmer ofta är intelligenta och kreativa. Vi är absolut inte lata utan är extra bra på att lösa problem. (Se bara upp så du inte galopperar i väg i dina fantasier vid fel tillfälle, som när du kör bil eller opererar.) Jag tycker att vi ska vara stolta över vårt drömmande. Låta det ta plats. Som femåringen sa när hon satt och blundade i köket:

–Tyst mamma! Stör inte filmen som spelar i mitt huvud. ■